

[Poulsgaard]

Når vi betænker det hysteri, der har været omkring asbesten, og de mange millioner, der allerede er smidt ud ad vinduet til ingen verdens nytte – det er fuldstændig ufarligt i forhold til dette – så er det fantastisk at se, hvor lemfældigt man tager på denne nye sygdom, AIDS, som kan blive en svøbe for menneskeheden.

Det blev sagt af fru Birgith Mogensen – jeg er enig i næsten alt det, fru Birgith Mogensen sagde – at vi skal oplyse, vi skal informere. Ja vel, det skal vi, og det skal vi også have penge til. Men på hvilken måde skal vi oplyse? På hvilken måde skal vi informere? Er det på den lemfældige måde, man har gjort det hidtil, hvor vi hørte her forleden i Lørdagskanalen, at en ung pige, der var blevet smittet, bare fik at vide, at hun skulle beskytte sig med kondom? Hvis det er det, der er oplysning, så siger jeg tak for oplysningen, så kan vi godt være den oplysning foruden.

Man tager anderledes kontant og alvorligt på det i Sverige. Man indtager ikke den samme vattede holdning som flertallet herinde. Vi står i en situation, hvor vi ikke kan tillade os at indtage en vattet holdning.

Det er blevet sagt, at fremskridtspartiet eller jeg vil bure folk inde, og jeg ved ikke hvad. Ja, det kan blive nøvendigt, hvis de, der er smittet med AIDS, ikke vil afstå fra seksuel aktivitet. Det er for stor en risiko at løbe, at man giver tilladelse til det, og dér skal der også sættes ind. De mennesker, der er ramt, skal hjælpes på mange måder, men de skal også have at vide, at samfundet ikke kan tillade, at de fortsætter den seksuelle aktivitet. Det eneste forslag, der er blevet nævnt i denne debat endnu, var det, fru Birgith Mogensen kom med om metadonbehandling til narkomaner. Det var meget fornuftigt.

Men som sagt: midlerne til at forske skal vi have fundet, og dér skal Danmark være i spidsen, vi har simpelt hen ikke råd til at lade være. Vi vil som sagt støtte dette forslag.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Jeg har bemærket, at hr. Poulsgaard nu igen fører sig frem. Det gjorde han også for 3-4 måneder siden med en sag, som han hav-

de læst om i Jyllands-Posten, der viste sig ikke at have noget på sig.

Jeg vil godt spørge hr. Poulsgaard om én ting: drager hr. Poulsgaard den rådgivning i tvivl, der kommer fra vores eksperter på området, og som siger, at hvis man udøver seksuel aktivitet med brug af præservativ, så er der ingen risiko for smitte?

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Ja, det drager jeg i højeste grad i tvivl. Normalt er jeg ikke den, der vil henvise til Sverige, men igen vil jeg henvise til, hvad eksperter i Sverige og i USA, siger til smittede personer. De siger, at de skal afstå fra seksuel omgang, og det er fuldstændig ødelæggende for forebyggelse af AIDS, hvis de danske eksperter ikke snart kommer ind på andre baner. Denne blødsødne humanisme må man væk fra.

I det hele taget er Sverige ved at indse, at det ikke er humant at påføre andre en dødsdom; det er jo det, man gør. Hvis man er smittet med AIDS og går i seng med en anden, så kan man i værste fald være skyld i, at man påfører andre en dødsdom.

Det er de alvorlige ting, vi står med, og derfor synes jeg, at de eksperter har taget meget lemfældigt på det, og hvis vi skal til at bruge penge til at informere, så skal der lyde helt anderledes toner.

Svend Heiselberg (V):

Venstre er enig med forslagsstillerne og ministeren i, at AIDS er en farlig og dybt alvorlig sygdom. Derfor er det glædeligt, at undervisningsministeren har igangsat en kampagne for øget information om sygdommen. Men som ministeren sagde, bør indsatsen ikke standse her, og regeringen er derfor indstillet på at stille et beløb til rådighed, som ministeren allerede har nævnt, som svarer til ønskerne hos statens lægevidenskabelige forskningsråd.

Det må da også siges, hvad vi hilser med stor tilfredshed, at der på globalt plan bruges milliardbeløb på at finde frem til en effektiv vaccine.

Desuden har EF allerede i 1983 nedsat en ekspertgruppe til koordinering af AIDS-forskningen. Efter Europa-Parlamentets beslutning i januar 1984 udarbejdede Kommis-